

[Rager.]

ordinære Dagsorden eller paa en Tillægsdagsorden, skal han bagefter have Meddelelse, vil det sige, at der er aabnet Mulighed for, at der *kan* komme en Tillægsdagsorden, uanset at det ikke er meddelt ham Aftenen før. Jeg mener, der bør staa, at Overborgmesteren skal senest Aftenen forud for Borgerrepræsentationens Møde have Meddelelse om den ordinære Dagsorden for det paagældende Møde. Saa bliver der Sammenhæng mellem Begyndelsen og Slutningen af Paragraffen.

§ 9, Stk. 1, forstaaer jeg overhovedet ikke, at det ærede Medlem Hr. Krag kunde misforstaa. Der staaer deri, at Overpræsidenten har Adgang til Magistratens Møder, „naar foreliggende Sager efter hans eller“ — eller — „Overborgmesterens Skøn giver Anledning“ til det. Der skal altsaa ikke skønnes af dem begge; den enes Skøn er nok, og den andens Skøn kan ikke skubbe den enes ud. Der staaer ikke, at han *skal* møde, men at han har Adgang til det. Det maa læses saaledes, at naar Overpræsidenten selv skønner, at han har Interesse i det, har han Adgang; men desuden paalægges det Overborgmesteren at gøre Overpræsidenten specielt opmærksom derpaa, naar han finder, at en Sag kan have Overpræsidentens Interesse, hvis han mener, at denne muligvis ikke selv har haft Opmærksomheden henvendt derpaa, fordi Overpræsidenten jo ikke altid kan skønne til Bunds, hvad der ligger bag ved de Sager, Overborgmesteren har dybere Kendskab til.

Hvad angaar det Magistratsvalg, der nu skal foretages, forekommer det mig at være naturligt, at naar en Forsamling er valgt ved Forholdstalsvalg og man gør den een større, foretager man Valg paa ny. Om dette eller noget andet har været Motivering, skal jeg ikke interessere mig for. Det forekommer mig i hvert Fald formelt naturligt og rigtigt, at man gør dette, og saa gør man det altsaa paa den Maade, at det er den nuværende Forsamling, der vælger, uanset at den jo styrkemæssigt har en anden Sammensætning end den Forsamling, der valgte i 1933. Det er naturligt, at man gør dette, og saa siger man — hvad der forekommer mig lige saa naturligt —, at ingen Gruppe derved maa faa færre. Derved bibeholder man 3 Magistratsmedlem-

mer for det konservative Parti, uanset at dette i Øjeblikket kun vilde have Krav paa 2. Man vil maaske sige, at saa kunde man lige saa godt vælge paa Grundlag af de Styrketal, der gjaldt i 1933. Men det er ikke rigtigt, for hvis man gjorde det, vilde der tilkomme den konservative Gruppe Pladserne Nr. 3 og 6, og medens Nr. 6, dengang der var 10 i Magistraten, var en Raadmands-plads, er den nu, da der er 11, en Borgmesterplads. Det er derfor naturligt, at man har valgt den foreslaaede Fremgangsmaade, som man sikkert fra alle Sider vil erkende er den rigtige.

Det er, hvad jeg ønsker at bemærke til det foreliggende Lovforslag. Men vi maa jo være klar over, at vi ikke dermed er færdige med Lovgivning for Københavns Kommunes Vedkommende. Det stod jo allerede at læse i Fællesudvalgets Betænkning i sin Tid, at man skal fortsætte bl. a. med Spørgsmaalet om Ordningen af Havnen. Københavns Kommune har jo i Virkeligheden paa nogle Punkter meget vanskelige Kaar. Bl. a. har Københavns Kommune inden i sig og skærende sig Københavns Havn, der ofte kan foraarsage den ret store Udgifter, og hvor dens Indflydelse efter min Mening ikke er saa stor, som den har Krav paa. Den har inden i sig liggende Frederiksberg Kommune, hvor ogsaa vanskelige Forhold kan komme frem — jeg peger paa et Spørgsmaal som Ordningen af Sporvejsforholdene, hvor det dog er et Offer fra Københavns Kommunes Side, at man i sin Tid, da Frederiksberg drev nogle Koncessioner og København andre, fik hele Nettet lagt ind under eet. Og ingen af os kan vel tænke sig at vende tilbage til Tiden før 1917! Men Omegnsproblemerne kommer jo ogsaa frem: Trafikeringen der, Københavns Kommunes Ekspansionstrang, efterhaanden som Distrikterne bliver praktisk talt fuldt bebyggede og umuliggør at udarbejde for København og Omegn Byplaner paa længere Sigt og paa et fornuftigt Grundlag — det vil jo i Virkeligheden sige Københavns Ekspansion ud over Københavns Amt.

Derfor er jeg glad ved, at Indenrigsministeren allerede i sin Tale har givet til Kende, at Indenrigsministeren er opmærksom paa, at dette kommer, og jeg vil henstille ogsaa til Københavns Kommunalbestyrelse, at disse Problemer tages op til